

Се книга!

Една минута и сичко въ ржце ми:
Сичко заграбихъ, сичко потъпкахъ:
Святы надежды, миръ и свобода,
Сега съмъ властенъ, сичко е мое,
Царь вы съмъ сега, стары душманы!

(гльда изъ кжци)

Стъпны-тъ ꙗкъ нѣмы — сичко замлъкна:
Врати затворихъ, кой ꙗще мж види;
А въ домъ други, освенъ слугитъ
Нема, и никой неможе мж види !...

(гльда)

Жакъвъ радостенъ часъ! каква минута!
Рая е нищо сега за меня !....

(гльда книжты)

Колко ꙗкши сж мжчихъ отварахъ
Това място, по время не улучвахъ:
Кой доди-похлопа, и се си оставяхъ
До време сполучно, да съмъ самичакъ..
Сега е време, — напредъ да видимъ!
Радвамся много, че можѣ и тайно
Въ таѣж твърдинѣ ржкъ да бръкни!
Колко мысли, колко наслады
Усѣщамъ сега, като ги гльдамъ!...
Най много сж радвамъ, че можѣ
Да ся отъ сърдце предамъ
На мой-то вѣчно влеченіе!...

*(Отпърво гльда, подиръ послѣ
на книги-тъ, на си дрзла рж-
ката отъ страхъ.)*

Ухъ какво ми достраша !...
Сяка чи тука пазѣтъ вапиры!
К какво е душно и влажно....
Страшно е мако — противно....